

PYTHON 101

เขียนโปรแกรมด้วยภาษาไพทอนเบื้องต้น

เอกสารชุดนี้ใช้ประกอบกิจกรรมเขียนโปรแกรมเบื้องต้นในโครงการ Traintober 2017

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

CONTENTS

About Python.....	4
A BriefER History of Python	4
Python ในทุกๆที่.....	4
บทนำ	5
เริ่มต้นกับ ‘Hello World’	5
การแทรกคำอธิบาย	5
ตัวแปร	6
การกำหนดค่าตัวแปร	6
ชนิดข้อมูลของตัวแปร.....	7
ตัวดำเนินการทางคณิตศาสตร์.....	8
ลำดับการดำเนินการ Order of Operations.....	10
ตัวดำเนินการกำหนดค่า	10
ตัวดำเนินการเปรียบเทียบ	11
ตัวจัดการข้อความ.....	13
การนำข้อความมาเรียงต่อกัน	13
String Multiplication.....	13
String Indexing.....	14
Negative indexing	14
การตัดคำหรือข้อความ Slicing.....	15
In operator.....	15
ความยาวของข้อความ String length	16
Character Escaping.....	16
String Methods.....	17
String Formatting.....	17
โครงสร้างข้อมูล Data structures.....	18
ลิสต์.....	18

List operations	18
List items	19
Tuples	20
Dictionaries	20
Dictionary keys() and value()	21
In keyword	22
คำสั่งเงื่อนไข Condition expressions	23
Logical operators	23
If statement	24
Else ,elif part in if statement	24
คำสั่งวนซ้ำ Loops	26
For Loop	26
For loop using string	27
While loop	27
Break keyword	28
Continue keyword	29
Function	30
function	30
Parameter and call argument	30
Return Value	31
Default Parameter	31
APPENDIX	32
“The Zen of Python” - คำพจน์วิถีแห่งไพทอน	32
“Hello World”	33
อ้างอิง	33

ABOUT PYTHON

A BRIEF HISTORY OF PYTHON

ย้อนกลับไปเดือนธันวาคมปี ค.ศ. 1989 โปรแกรมเมอร์ชาวดัตช์นามว่า **กิดโด ฟาน รอสซัม** (Guido van Rossum) มองหาโปรเจกต์แรกทำช่วงวันหยุดยาวคริสต์มาส เขาตัดสินใจเขียนตัวแปลคำสั่ง (Interpreter) สำหรับภาษาใหม่ที่เคยคิดไว้ และตั้งชื่อภาษาใหม่ว่า **"Python"** (อ่านว่า ไพทอน) ซึ่งมาจากชื่อรายการตลก Monty Python's Flying Circus

ภาษา Python รับอิทธิพลจากหลายภาษา ABC, Modula-3, Icon, ANSI C, Perl, Lisp, Smalltalk และ Tcl โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากภาษา ABC ซึ่งรอสซัมเองเคยช่วยพัฒนาภาษา ABC ช่วงต้นของปี ค.ศ. 1980 ภาษา ABC เป็นภาษาที่สง่างามและทรงพลังที่ถูกสร้างขึ้นสำหรับสอนโปรแกรมมิ่ง แต่กระนั้นก็ไม่เคยได้รับความนิยม รอสซัมคิดว่าเหตุผลที่ ABC ไม่ได้รับความนิยมก็เพราะเป็นการยากที่เพิ่มคำสั่งพื้นฐานใหม่ๆ ให้ ABC มันมีขนาดใหญ่ เป็นระบบปิด ทำได้เพียงส่งงานงาน I/O พื้นฐาน อย่างเช่น อ่านข้อความจากคอนโซล เขียนข้อความไปยังคอนโซล รอสซัมตัดสินใจจะไม่ทำพลาดเช่นนี้กับ Python

และนี่อาจเป็นเหตุให้ Python นิยมใช้ในการศึกษา เพราะจุดเริ่มต้นออกแบบภาษามาเพื่อใช้ในการสอนและมุ่งหมายไปยังผู้ที่ไม่ใช่โปรแกรมเมอร์อาชีพ ไม่เพียงเท่านั้น Python ยังเป็นโครงการเปิด ส่งผลให้ชุมชนผู้พัฒนามีขนาดใหญ่และยืดหยุ่น Python ดึงดูดทั้งนักพัฒนาหน้าใหม่และนักพัฒนาอาชีพด้วย

PYTHON ในทุกๆที่

Python ได้รับความนิยมในวงกว้าง ถูกนำไปพัฒนา software ในด้านต่างๆมากมาย

บริษัทและองค์กรจำนวนมากใช้ Python ในการพัฒนาโปรแกรม เช่น Google, NASA, Bank of America, Disney, CERN, YouTube, Mozilla หรือแม้กระทั่งสื่ออย่าง The Guardian

บทนำ

เริ่มต้นกับ 'HELLO WORLD'

เหมือนเป็นธรรมเนียมในการเขียนโปรแกรมไปแล้ว ไม่ว่าจะเขียนภาษาอะไร เรามักจะเริ่มต้นด้วยการเขียนคำสั่งให้โปรแกรมพิมพ์ข้อความว่า "Hello World!" ออกมาเสมอ หรือจะลองพิมพ์ประโยคอะไรก็ตามที่เราอยากพิมพ์ก็ได้นะ ลองเปลี่ยนดูเลย

File 1: helloworld.py

```
print("Hello, World!")
print('Hello, World!')
print("In programming the hard part isn't solving problems, but deciding what
problems to solve. - Paul Graham")
```

ผลที่ได้คือ

```
>>> %Run helloworld.py
Hello, World!
Hello, World!
In programming the hard part isn't solving problems, but deciding what problems to solve. - Paul Graham
```

โดยคำสั่งในการพิมพ์ข้อความคือ print แล้วตามด้วย (' ข้อความ ') หรือ (" ข้อความ ")

การแทรกคำอธิบาย

การแทรกคำอธิบาย (Comment) ในกระบวนการพัฒนาโปรแกรมเมื่อมีการเขียนโค้ดที่ค่อนข้างยาว การพัฒนาโปรแกรมขนาดใหญ่ที่มีการทำงานร่วมกันหลายคนหรือการพัฒนาโปรแกรมที่ซับซ้อนนั้น การเขียนคำอธิบายไว้ระหว่างบรรทัดของการเขียนโปรแกรม เพื่อช่วยบอกว่าโค้ดบรรทัดนั้นๆ มีไว้ทำอะไร ผลที่ได้จากบรรทัดนี้คืออะไร ซึ่งจะทำให้เมื่อมีการกลับมาดูอีกครั้ง หรือมีการวิเคราะห์โปรแกรมอีกครั้งหนึ่งทำได้ง่าย และมีความถูกต้องขึ้นมากในภาษา Python นั้น การแทรกคำอธิบายนั้นสามารถทำได้โดยใช้สัญลักษณ์ hash '#' นำหน้าบรรทัด

File 2: comments.py

```
# This is the comment for the first line.
print("Hello, World") # This is the comment for the second line
```

ตัวแปร

การกำหนดค่าตัวแปร

ตัวแปร (Variables) ถูกใช้เพื่อเก็บค่าที่เราสามารถอ้างถึงมาใช้ในภายหลังได้ ตัวแปรก็เหมือนการติดป้ายชื่อ แล้วใช้ ' = ' เพื่อกำหนดค่าให้กับตัวแปร

การตั้งชื่อสามารถตั้งชื่อได้เฉพาะตัวอักษร ตัวเลข และ underscore(_) ไม่สามารถขึ้นต้นด้วยตัวเลขได้ ห้ามมีช่องว่างหรือเว้นวรรค ห้ามตั้งชื่อตัวแปรซ้ำกับคำสงวน (ดูคำสงวน)

a=2 คือให้ตัวแปร a มีค่าเป็นจำนวนเต็มเท่ากับ 2

b=c=5 คือการกำหนดค่า 5 ให้กับตัวแปร b และ c เรียกการกำหนดค่าแบบนี้ว่า **chained assignment**

my_name = "Emilia" คือการกำหนดให้ตัวแปร my_name มีค่าเป็นข้อความ Emilia ซึ่งในบรรทัดต่อมา my_name = "Thomas" เป็นการเปลี่ยนค่าที่เก็บเป็น Emilia ก่อนหน้าเป็นค่าใหม่คือ Thomas

File 3: variables.py

```
a = 5
c = b = 2
print("a = ", a)
print("b = ", b)
print("c = ", c)

my_name = "Emilia"
print("My name is = " + my_name)
my_name = "Thomas"
print("My name is = " + my_name)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run variables.py
```

```
a = 5
b = 2
c = 2
My name is = Emilia
My name is = Thomas
```

Python 101

ถ้าหากเราไม่ได้กำหนดค่าตัวแปรไว้ แล้วเรียกใช้ตัวแปรที่ไม่ได้สร้างไว้จะเกิด error เพราะหาตัวแปรที่อ้างอิงไม่เจอ

File 4: undefinevar.py

```
a = 1
print(b)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run undefinevar.py
Traceback (most recent call last):
  File "F:\traintober2017\python101\undefinevar.py", line 2, in <module>
    print(b)
NameError: name 'b' is not defined
```

ชนิดข้อมูลของตัวแปร

Python มีชนิดของตัวแปร 2 ชนิดหลักๆ ได้แก่

1. ตัวเลข (number) แบ่งเป็น
 - a. จำนวนเต็ม (Integer) เช่น a= 10, b=3078
 - b. จำนวนจริงหรือทศนิยม (Float) เช่น 3.14, 22/7, 2.31E5
 - c. จำนวนตรรกะ (Boolean) คือ True และ False
 - d. จำนวนเชิงซ้อน (Complex Numbers) เช่น 1+0j
2. ข้อความหรือสตริง (String)

เราสามารถตรวจสอบว่าในตัวแปรนั้นมีค่าเป็นข้อมูลชนิดใดโดยใช้คำสั่ง type(ตัวแปร)

File 5: vaiable_type.py

```
a = 12
b = 12.3
c = "This is the string."

print(type(a))
print(type(b))
print(type(c))
```

Python 101

ผลที่ได้

```
>>> %Run variable_type.py
<class 'int'>
<class 'float'>
<class 'str'>
```

ใน python มีฟังก์ชันในตัวที่สามารถแปลงชนิดข้อมูลเป็นชนิดอื่นได้ โดยคำสั่ง int(ตัวแปร) จะแปลงค่าจำนวนจริงเป็นชนิดจำนวนเต็มได้ float(ตัวแปร) สามารถแปลงชนิดข้อมูลจากจำนวนเต็มแสดงเป็นจำนวนจริงได้ และ str(ตัวแปร) สามารถแปลงค่าจากชนิดจำนวนเต็มและจำนวนจริงไปเป็นค่าแบบข้อความหรือสตริงได้

File 6: variable_convert.py

```
a = 9
print(type(a))

b = 9.23
print(type(b))

print(float(a))
print(int(b))
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run variable_convert.py
<class 'int'>
<class 'float'>
9.0
9
```

ตัวดำเนินการทางคณิตศาสตร์

Arithmetic Operators หรือ ตัวดำเนินการทางคณิตศาสตร์ ประกอบไปด้วย บวก + (addition), ลบ - (subtraction), คูณ * (multiplication) ,หาร / (division), ยกกำลัง ** (power) และหารเอาเศษ % (modulo)

สัญลักษณ์	การคำนวณ	ตัวอย่าง
+	บวก	a = 5 , b = 4.5 c = a + b c = 9.5

-	ลบ	$a = 5, b = 4.5$ $c = a - b$ $c = 0.5$
*	คูณ	$a = 9, b = 2$ $c = a * b$ $c = 18$
/	หาร	$a = 9, b = 2$ $c = a / b$ $c = 4.5$
**	ยกกำลัง	$a = 9, b = 2$ $c = a ** b$ $c = 81$
%	หารเอาเศษ	$a = 9, b = 2$ $c = a \% b$ $c = 1$

File 7: arithmetic_operators.py

```

a = 5
b = 9

add = a + 4.5
sub = a - 4.5
mul = a * b
power = b ** 2
mod = b % 2

print("Add = " + str(add))
print("Sub = " + str(sub))
print("Mul = " + str(mul))
print("Power = " + str(power))
print("Mod = " + str(mod))

```

ผลที่ได้

```
>>> %Run arithmetic_operators.py

Add = 9.5
Sub = 0.5
Mul = 45
Power = 81
Mod = 1
```

ลำดับการดำเนินการ ORDER OF OPERATIONS

Order of Operations เป็นข้อตกลงกันร่วมกันในการดำเนินการทางคณิตศาสตร์ เพื่อให้การแก้ปัญหามathematics เป็นไปอย่างถูกต้อง ไม่เช่นนั้นผลลัพธ์ที่ได้จะแตกต่างกัน

PEMDAS เป็นชื่ออย่างไม่เป็นทางการของ Order of Operations ย่อมาจาก Parenthesis, Exponents, Multiply, Divide, Add และ Subtract โดยลำดับการดำเนินการคือ เมื่อเจอวงเล็บ (Parenthesis) ให้ทำในวงเล็บก่อน จากนั้นถ้าเจอยกกำลัง (Exponents) ก็ทำเป็นลำดับต่อมา ตามด้วยคูณ (Multiply) และหาร (Divide) ด้วยลำดับความสำคัญเท่ากัน ถ้าคูณมาก่อนก็ให้คูณ ถ้าหารมาก่อนก็ให้หาร สุดท้ายบวก(Add)และลบ(Subtract) ด้วยวิธีคิดเดียวกันกับคูณหาร อันไหนมาก่อนให้ทำอันนั้น

P	E	M	D	U	S
Parenthesis ()	Exponents a^2	Multiply \times	Divide \div	Add $+$	Subtract $-$

ตัวดำเนินการกำหนดค่า

ตัวดำเนินการกำหนดค่า (Assignment Operators) เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้สำหรับกำหนดค่าหรือเปลี่ยนแปลงค่าให้แก่ตัวแปร ซึ่งตัวแปร

ทางด้านซ้ายมือจะถูกกำหนดค่าจากข้อมูลหรือตัวแปรจากด้านขวามือ โดยสมมุติว่า ตัวแปร $a = 10$, $b = 5$, $c = 9.0$, $d = 2.0$, $e = -3.5$

$+=$ เป็นการบวกค่าตัวแปรสองค่าจากฝั่งขวาไปเก็บไว้ที่ตัวแปรฝั่งซ้าย $c += a$ จะเท่ากับ $c = c + a$

$-=$ เป็นการลบค่าตัวแปรสองค่าจากฝั่งขวาไปเก็บไว้ที่ตัวแปรฝั่งซ้าย $c -= a$ จะเท่ากับ $c = c - a$

Python 101

File 8: assignments.py

```
a = 4.5
print("a = " + str(a))

a -= 3
print("a = " + str(a))

a += 10
print("a = " + str(a))
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run assignments.py

a = 4.5
a = 1.5
a = 11.5
```

ตัวดำเนินการเปรียบเทียบ

ตัวดำเนินการเปรียบเทียบ (COMPARISON OPERATORS) สามารถใช้เครื่องหมาย == (equality operator) ในการตรวจสอบว่าตัวแปรสองตัวเปรียบเทียบว่ามีค่าเหมือนกันหรือไม่ โดยผลที่ได้จากการเปรียบเทียบจะเป็น Boolean คือ True หรือ False

File 9: boolean_operators.py

```
a = 5
b = 18

is_equal = a == b

print(is_equal)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run boolean_operators.py

False
```

นอกจากจะเปรียบเทียบกับ == แล้ว เรายังสามารถเปรียบเทียบกับ >= (มากกว่าหรือเท่ากับ), <= (น้อยกว่าหรือเท่ากับ), > (มากกว่า), < (น้อยกว่า) และ != (ไม่เท่ากับ) ค่าที่ได้จากการเปรียบเทียบจะเป็นข้อมูลแบบ Boolean คือ True กับ False

Python 101

File 10: comparison_operators.py

```
a = 1
b = 2
c = 3

print(a < b < c)

is_greater = c > b
is_less = b < a

print(is_greater)
print(is_less)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run comparison_operators.py
True
True
False
```

ตัวจัดการข้อความ

การนำข้อความมาเรียงต่อกัน

การเอาข้อความมาเรียงต่อกัน (Concatenation) อย่างเช่นเราต้องเอาข้อความในตัวแปรมาต่อกัน จะใช้เครื่องหมาย + คั่นระหว่างตัวแปร

File 11: concatenation.py

```
hello = "Hello"
world = 'World'

hello_world = hello + world
print(hello_world)
hello_world = hello + " " + world
print(hello_world)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run concatenation.py

HelloWorld
Hello World
```

STRING MULTIPLICATION

Python สามารถใช้ String คูณด้วย integer ได้ด้วย เช่น " * " * 10

File 12: string_multiplication.py

```
star = " * "
ten_of_stars = star * 10
print(ten_of_stars)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run string_multiplication.py

* * * * *
* * * * *
```

STRING INDEXING

String ใน Python เก็บค่าแต่ละ characters เป็น index โดยเริ่มต้นจาก index = 0 เราสามารถเรียกตัวอักษรได้จากตำแหน่ง โดยใช้ `str[index]` เช่น

H e l l o

[0] [1] [2] [3] [4]

File 13: string_indexing.py

```
string = "Hello"
print("e : " + string[1])

h_letter = string[0]
print(h_letter)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run string_indexing.py

e : e
H
```

NEGATIVE INDEXING

สามารถใช้ค่าติดลบ ในการเข้าถึง index ของ String ได้ โดยจะเริ่มทำการนับจากด้านหลังมาด้านหน้า เช่น

H e l l o

[-5] [-4] [-3] [-2] [-1]

File 14: negative_indexing.py

```
string = "Hello, World!"
l_string = string[-1]
print(l_string)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run negative_indexing.py

!
```

การตัดคำหรือข้อความ SLICING

Slicing หรือ substrings คือการตัดคำออกจากข้อความ เช่น `string[start:end]`

File 15: Slicing.py

```
string = "Hello, World!"  
hello = string[:5]  
print(hello)  
world = string[7:-1]  
print(world)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run slicing.py  
  
Hello  
World
```

IN OPERATOR

เราสามารถตรวจสอบได้ว่าในตัวแปรข้อความหรือตัวอักษรที่เราต้องการหรือไม่ ซึ่งค่าที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็น Boolean คือ True เมื่อมีข้อความที่ค้นหา หรือ false เมื่อไม่มีข้อความที่ค้นหา

File 16: in_operator.py

```
string = "Hello, World!"  
print("Hello" in string)  
  
contains = "foo" in string  
print(contains)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run in_operator.py  
  
True  
False
```

ความยาวของข้อความ STRING LENGTH

len() เป็นฟังก์ชันที่เอาไว้วัดความยาวของ String

""" (triple-quoted) เอาไว้สำหรับประกาศ String แบบหลายๆบรรทัด

File 17: string_length.py

```
poem = """Beautiful is better than ugly.
Explicit is better than implicit.
Simple is better than complex.
Complex is better than complicated.
"""
print(poem)
poem_lenght = len(poem)
print("lenght : ", poem_lenght)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run string_length.py

Beautiful is better than ugly.
Explicit is better than implicit.
Simple is better than complex.
Complex is better than complicated.

lenght : 132
```

CHARACTER ESCAPING

Backslash (\) หากเราต้องการพิมพ์ " หรือ ' ลงในข้อความ ปกติข้อความใน python จะมี " หรือ ' ที่เริ่มจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของข้อความ หากแทรก " หรือ ' ในข้อความ โปรแกรมจะมอง " หรือ ' ใน String กลายเป็นจุดสิ้นสุดของข้อความและเกิด error จึงต้องใช้ \ วางไว้หน้า " หรือ ' ที่ต้องการแสดงผลในข้อความ

File 18: char_escaping.py

```
print("\"In programming the hard part isn't solving problems, but deciding
what problems to solve.\" - Paul Graham")
print('"In programming the hard part isn\'t solving problems, but deciding
what problems to solve.' - Paul Graham')
```


Python 101

ผลที่ได้

```
>>> %Run char_escaping.py
```

```
"In programming the hard part isn't solving problems, but deciding what problems to solve." - Paul Graham
"In programming the hard part isn't solving problems, but deciding what problems to solve." - Paul Graham
```

STRING METHODS

lower() ใช้สำหรับทำให้ข้อความกลายเป็นตัวพิมพ์เล็ก

upper() ใช้สำหรับเปลี่ยนข้อความเป็นตัวพิมพ์ใหญ่

File 19: string_methods.py

```
string = "Hello, World!"
print(string)

print(string.lower())

print(string.upper())
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run string_methods.py
```

```
Hello, World!
hello, world!
HELLO, WORLD!
```

STRING FORMATTING

เราใช้ % ตามหลังข้อความร่วมกับตัวแปร เพื่อกำหนด format ของข้อความที่เราต้องการ หลักการคือ จะเปลี่ยนค่า %s กลายเป็นตัวแปรข้อความที่เรากำหนดไว้ ถ้าเป็น %d ก็จะเปลี่ยนค่าเป็นตัวเลข

File 20: string_formatting.py

```
name = "Alice"
years = 25
print("My name is %s." % name)

print("I'm %d years old" % years)
```

Python 101

ผลที่ได้

```
>>> %Run string_formatting.py  
  
My name is Alice.  
I'm 25 years old
```

โครงสร้างข้อมูล DATA STRUCTURES

ลิสต์

ลิสต์ (list) คือโครงสร้างข้อมูลที่เราใส่ข้อมูลหลายๆ ข้อมูลในรูปแบบลำดับ (Sequence) โดยใช้ Index ในการระบุตำแหน่งเพื่อเข้าถึงข้อมูล ลิสต์สามารถเก็บข้อมูลได้หลายประเภทในเวลาเดียวกัน

File 21: lists.py

```
numbers = [1, 4, 9, 16, 25]  
names = ['Alice', 'John', 'Dave', 'Lisa', 'Matt']  
mixed = [5, -7, 47.5, 'Matt']  
print(numbers)  
print(names)  
print(mixed)  
  
print(numbers[1:-1])  
print(names[1:4])  
print(mixed[:0])
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run lists.py  
  
[1, 4, 9, 16, 25]  
['Alice', 'John', 'Dave', 'Lisa', 'Matt']  
[5, -7, 47.5, 'Matt']  
[4, 9, 16]  
['John', 'Dave', 'Lisa']  
[]
```

LIST OPERATIONS

การเพิ่มข้อมูลลงไปใน list ใช้เมธอด append() และ list เป็น mutable เราสามารถเปลี่ยนข้อมูลใน list ได้ เช่น

เราสามารถเพิ่มข้อมูลใหม่เข้าไปในลิสต์โดยใช้เมธอด append() และวิธีนำมาต่อกัน concatenation รวมถึงสามารถเปลี่ยนข้อมูลในลิสต์โดยระบุตำแหน่งที่ต้องการเปลี่ยนแล้วใส่ข้อมูลใหม่ไปแทนที่ได้ โดยใช้ list[index] = new_item

Python 101

File 22 : list_operation.py

```
names = ['Alice', 'John']
print(names)

names += ['Dave', 'Lisa']
print(names)

names.append("Matt")
print(names)

names[-1] = 'Matthew'
print(names)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run list_operation.py

['Alice', 'John']
['Alice', 'John', 'Dave', 'Lisa']
['Alice', 'John', 'Dave', 'Lisa', 'Matt']
['Alice', 'John', 'Dave', 'Lisa', 'Matthew']
```

LIST ITEMS

เราสามารถระบุตำแหน่งที่ต้องการจะแทนค่าใหม่เข้าไป หรือตัดค่าตำแหน่งนั้นออกจากลิสต์ได้

File 23 : list_items.py

```
names = ['Alice', 'John', 'Dave', 'Lisa', 'Matthew'] # create new list
print(names)

names[1:3] = ['Amy']
print(names)

names[1:3] = []
print(names)

names[0:] = []
print(names)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run list_items.py

['Alice', 'John', 'Dave', 'Lisa', 'Matthew']
['Alice', 'Amy', 'Lisa', 'Matthew']
['Alice', 'Matthew']
[]
```

TUPLES

Tuple คล้ายกับ List แต่ Tuple นั้นเป็นประเภทข้อมูลที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (Immutable) ไม่สามารถเพิ่ม ลบ หรือแก้ไขข้อมูลได้ในภายหลัง สมาชิกของ tuple จะอยู่ในวงเล็บ () สมาชิกแต่ละตัวจะคั่นด้วย , (comma)

File 24 : tuples.py

```
moons_of_saturn = ('Mimas', 'Enceladus', 'Tethys', 'Dione', 'Rhea', 'Titan',  
                  'Iapetus')  
  
print(len(moons_of_saturn))
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run tuples.py  
7
```

DICTIONARIES

Dictionary คล้ายคลึงกับ list แต่ต่างกันว่า Dictionary ข้อมูลจะเก็บในรูปแบบคู่ของ Key และ Value โดยที่ Key ใช้สำหรับเป็น Index ในการเข้าถึงข้อมูลและ Value เป็นค่าข้อมูล

File 25 : dictionary.py

```
# create new dictionary.  
moons_of_saturn = {'Mimas': 396, 'Enceladus': 504, 'Tethys': 1062,  
                  'Dione': 1123, 'Rhea': 1527, 'Titan': 5150}  
print(moons_of_saturn)  
  
# Add new item to the dictionary  
moons_of_saturn['Iapetus'] = 1470  
print(moons_of_saturn)  
  
# Remove key-value pair from moons_of_saturn  
del moons_of_saturn['Titan']  
print(moons_of_saturn)  
  
# print value of the key  
print(moons_of_saturn['Rhea'])
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run dictionary.py
{'Mimas': 396, 'Enceladus': 504, 'Tethys': 1062, 'Dione': 1123, 'Rhea': 1527, 'Titan': 5150}
{'Mimas': 396, 'Enceladus': 504, 'Tethys': 1062, 'Dione': 1123, 'Rhea': 1527, 'Titan': 5150, 'Iapetus': 1470}
{'Mimas': 396, 'Enceladus': 504, 'Tethys': 1062, 'Dione': 1123, 'Rhea': 1527, 'Iapetus': 1470}
1527
```

DICTIONARY KEYS() AND VALUE()

keys() and values() เป็นเมธอดที่ใช้บ่อยๆ โดย keys() จะส่งค่าออกมาเป็น List ของ Key ทั้งหมดใน Dictionary ส่วน values() ส่งค่าออกมาเป็น List ของ Value ทั้งหมดใน Dictionary

File 26 : dict_key_value.py

```
# create new dictionary.
moons_of_saturn = {'Mimas': 396, 'Enceladus': 504, 'Tethys': 1062,
                  'Dione': 1123, 'Rhea': 1527, 'Titan': 5150}
print(moons_of_saturn)

print(moons_of_saturn.keys())
print(moons_of_saturn.values())
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run dict_key_value.py
{'Mimas': 396, 'Enceladus': 504, 'Tethys': 1062, 'Dione': 1123, 'Rhea': 1527, 'Titan': 5150}
dict_keys(['Mimas', 'Enceladus', 'Tethys', 'Dione', 'Rhea', 'Titan'])
dict_values([396, 504, 1062, 1123, 1527, 5150])
```

IN KEYWORD

`in` ใช้ตรวจสอบตัวอักษรในข้อความ เรายังสามารถใช้ตรวจสอบว่าสมาชิกที่ต้องการใน `list` หรือ `dictionary` ได้อีกด้วย โดยค่าที่ตรวจพบจะส่งออกมาเป็น `True` ถ้าตรวจไม่พบจะออกมาเป็น `False`

File 27 : `in_keyword.py`

```
moons_of_saturn_list = ['Mimas', 'Enceladus', 'Tethys']
moons_of_saturn_dict = {'Mimas': 396, 'Enceladus': 504, 'Tethys': 1062}

print('Enceladus' in moons_of_saturn_list)
print('Mimas' in moons_of_saturn_dict)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run in_keyword.py
True
True
```

คำสั่งเงื่อนไข CONDITION EXPRESSIONS

LOGICAL OPERATORS

ใช้สำหรับเปรียบเทียบค่าซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นบูลีน (True และ False) โดย

ถ้าใช้ And (และ) จะได้ผลลัพธ์เป็น True ก็ต่อเมื่อทั้งสองฝั่งเป็น True

ถ้าใช้ Or (หรือ) จะได้ผลลัพธ์เป็น True โดยที่ฝั่งใดฝั่งหนึ่งเป็น True หรือ เป็น True ทั้งสองฝั่ง

ถ้าเติม not (ไม่) ข้างหน้าค่าที่เป็น True จะกลายเป็น False ถ้าเติมหน้าค่าที่เป็น False กลายเป็น True

ลำดับในการดำเนินการไม่ได้เริ่มจากซ้ายไปขวา แต่นับจาก not and และ or ตามลำดับ

File 28 : logical_operators.py

```
name = "John Perry"
age = 75

print(name == "John Perry" and age != 57)
print(name == "John Scalzi" and age == 75)

print(name == "John Perry" or age != 57)
print(name == "John Scalzi" or age == 75)

print(name == "John Perry" or not age > 57)
print(name == "John Scalzi" or not (name == "John Perry" and age == 75))
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run logical_operators.py
```

```
True
False
True
True
True
False
```

IF STATEMENT

if ใช้เพื่อสร้างเงื่อนไขให้โปรแกรมทำงานตามที่เรต้องการเมื่อเงื่อนไขนั้นตรงกับที่เรากำหนด คือเข้าเงื่อนไขแล้วได้เป็น True ก็จะทำงานในบล็อก if แต่ถ้าไม่เข้าเงื่อนไขก็จะข้ามไป

if เงื่อนไข:

คำสั่ง

File 29 : if_statement.py

```
name = "John Perry"
age = 75

if name == "John Perry" or age == 75:
    print("His name is John Perry.")
    print("John Perry is 75 years old.")
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run if_statement.py

His name is John Perry.
John Perry is 75 years old.
```

ELSE ,ELIF PART IN IF STATEMENT

เมื่อในเงื่อนไข if ที่อยู่ก่อนหน้าไม่เป็นจริง ก็จะมาตรวจสอบในเงื่อนไข elif (ย่อมาจาก else if) ถัดมาว่าตรงเงื่อนไขหรือไม่ถ้าตรงหรือเป็นจริงก็จะทำตามคำสั่งในบล็อกนั้น ส่วนสุดท้าย else ถ้าไม่ตรงเงื่อนไขทั้งหมดก่อนหน้าเลยให้ทำตามคำสั่งในบล็อกนี้

if เงื่อนไข:

คำสั่ง

elif เงื่อนไข:

คำสั่ง

else:

คำสั่ง

Python 101

File 30 : else_elif.py

```
point = 75

if point >= 80:
    print('Grade A')
elif point >= 70:
    print('Grade B')
elif point >= 60:
    print('Grade C')
elif point >= 50:
    print('Grade D')
else:
    print('Grade F')
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run else_elif.py
Grade B
```

คำสั่งวนซ้ำ LOOPS

FOR LOOP

For loop เป็นคำสั่งวนซ้ำโดยรู้จำนวนรอบที่แน่นอน มักใช้วนซ้ำประมวลผลค่าใน list, tuple หรือ ฟังก์ชัน range()

for ตัวแปร **in** ลำดับขอบเขต :
 คำสั่ง

File 31 : for_loops.py

```
for i in range(5): # range(5) => list [0, 1, 2, 3, 4]
    print(i)

# traversal of List sequence
numbers = [7, 45, 85, 12, 43]
for num in numbers:
    print('Number : ' + str(num))
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run for_loops.py
```

```
0
1
2
3
4
Number : 7
Number : 45
Number : 85
Number : 12
Number : 43
```

FOR LOOP USING STRING

ข้อความใน python นั้นรูปแบบคล้ายลิสต์ สามารถนำมาใช้เป็นลำดับในการวนซ้ำได้

File 32 : for_string.py

```
# traversal of a string sequence
planets = 'Planets'
for letter in planets:
    print('Letter : ' + letter)

# initialize length variable
length = 0
for i in planets:
    # add 1 to the length on each iteration
    length += 1

print(len(planets) == length)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run for_string.py

Letter : P
Letter : l
Letter : a
Letter : n
Letter : e
Letter : t
Letter : s
True
```

WHILE LOOP

While loop เป็นคำสั่งวนซ้ำแบบง่ายๆ โดยจะทำการวนซ้ำเมื่อเงื่อนไขยังเป็นจริงอยู่

```
while เงื่อนไข:
    คำสั่ง
```

File 33 : while_loop.py

```
count = 0
while (count < 5):
    print ('count : ', count)
    count = count + 1
```

Python 101

ผลที่ได้

```
>>> %Run while_loop.py
```

```
count : 0
count : 1
count : 2
count : 3
count : 4
```

BREAK KEYWORD

Infinite loop คือการทำงานวนซ้ำของโปรแกรมไปเรื่อยๆไม่รู้จบ ไม่สามารถออกจากการทำงานวนซ้ำได้ (มักเกิดจากความผิดพลาดในการกำหนดเงื่อนไข) ใน python จะมี break เป็น keyword สำหรับใช้ในการหาทางออกจากการวนซ้ำ

File 34 : break_keyword.py

```
for letter in 'Planets':      # First Example
    if letter == 't':
        break
    print ('Current Letter :', letter)

var = 10                      # Second Example
while var > 0:
    print ('Current val :', var)
    var = var-1
    if var== 5:
        break
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run break_keyword.py
```

```
Current Letter : P
Current Letter : l
Current Letter : a
Current Letter : n
Current Letter : e
Current val : 10
Current val : 9
Current val : 8
Current val : 7
Current val : 6
```

CONTINUE KEYWORD

Continue เป็นคีย์เวิร์ดสำหรับใช้ข้ามการทำตามคำสั่ง loop ปัจจุบันแล้วไปเข้า loop รอบใหม่

File 35 : continue_keyword.py

```
for x in range(10):  
    if x % 2 == 0:  
        continue  
    print(x)
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run continue_keyword.py
```

```
1  
3  
5  
7  
9
```

FUNCTION

FUNCTION

ในโปรแกรมภาษาต่างๆ รวมทั้ง Python จะมีฟังก์ชันสำเร็จรูปที่เราสามารถเรียกมาใช้งานได้ รวมทั้งเราสามารถเขียนฟังก์ชันขึ้นมาใช้งานด้วยตัวเองได้เช่นกัน ซึ่งทำให้โปรแกรมอ่านง่ายขึ้นและสามารถนำฟังก์ชันมาเรียกใช้งานซ้ำได้ ในการประกาศฟังก์ชันจะใช้คีย์เวิร์ด `def` ตามด้วยชื่อของฟังก์ชัน

File 36 : functions.py

```
def hello_world():  
    print("Hello, World!")  
  
for i in range(5):  
    hello_world()
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run functions.py  
  
Hello, World!  
Hello, World!  
Hello, World!  
Hello, World!  
Hello, World!
```

PARAMETER AND CALL ARGUMENT

ตัวแปรพารามิเตอร์ของฟังก์ชันจะประกาศอยู่ในวงเล็บหลังชื่อของฟังก์ชัน พารามิเตอร์จะทำหน้าที่เป็นตัวแปรสำหรับรับค่าอาร์กิวเมนต์เข้ามาดำเนินการในฟังก์ชัน Function parameters are defined inside the parentheses (), following the function name. A parameter acts as a variable name for the passed argument.

File 37 : parameter_arg.py

```
def square(x):  
    print(x ** 2)  
  
square(5)  
square(12)
```

ผลที่ได้

Python 101

```
>>> %Run parameter_arg.py
```

```
25  
144
```

RETURN VALUE

เราสามารถส่งค่ากลับ (return) ออกมาจากฟังก์ชันได้

File 38 : return_keyword.py

```
def area(width, height):  
    a = width * height  
    return a  
  
print('Area = %d' % area(5,2))
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run return_keyword.py
```

```
Area = 10
```

DEFAULT PAREMETER

เราสามารถกำหนดค่าตั้งต้นให้กับพารามิเตอร์ของฟังก์ชันได้ ถ้าหากส่งค่าพารามิเตอร์ไม่ครบก็จะนำค่าตั้งต้นมาใช้งาน แต่ถ้าส่งค่าพารามิเตอร์มาครบก็จะใช้ค่าที่ส่งมา

File 39 : default_parameter.py

```
def area(width, height = 10):  
    a = width * height  
    return a  
  
print('Area = %d' % area(5,2))  
print('Area = %d' % area(5))
```

ผลที่ได้

```
>>> %Run default_parameter.py
```

```
Area = 10  
Area = 50
```

APPENDIX

“THE ZEN OF PYTHON” - คำพจน์วิถีแห่งไพทอน

Beautiful is better than ugly.

ความงามล้ำค่ากว่าไร้ระเบียบ

Explicit is better than implicit.

ความชัดเจนมีความหมายกว่าทักนัยยะ

Simple is better than complex.

ความเรียบง่ายสมบูรณ์กว่าซับซ้อน

Complex is better than complicated.

แต่ความซับซ้อนก็ยังดีกว่าความสับสน

Flat is better than nested.

ความแบนเรียบมันคงดีกว่าการซ้อนทับ

Sparse is better than dense.

ความบางเบาสบายกว่าที่บีบแน่น

Readability counts.

จงเคารพผู้อ่าน

Special cases aren't special enough to break the rules.

ไม่มีกรณีใด พิเศษพอที่จะอยู่เหนือกฎ

Although practicality beats purity.

แม้ว่าประสิทธิภาพจะทำลายความไร้เดียงสา

Errors should never pass silently.

ข้อผิดพลาดก็ไม่เคยที่ผ่านไปอย่างเงียบงัน

Unless explicitly silenced.

ยกเว้นว่ามันจะเงียบเชียบ

In the face of ambiguity, refuse the temptation to guess.

การห้ามใจจากการคาดเดา เมื่อต้องเผชิญหน้ากับความไม่แน่ใจ

There should be one-- and preferably only one --obvious way to do it.

มีเพียงทางเดียว ทางเดียวที่ชัดเจน ทางเดียวที่ทำได้

Although that way may not be obvious at first unless you're Dutch.

แม้ว่าทางนั้น ดูเหมือนจะผิดในตอนแรก เว้นแต่คุณจะเป็นชาวดัตช์

Now is better than never.

และตอนนี้ก็ดีกว่าที่เคย

Although never is often better than *right* now.

แม้ว่าบ่อยครั้งที่ผ่านมาก็ดีกว่าตอนนี้

If the implementation is hard to explain, it's a bad idea.

ความคิดแยๆ คืออะไรก็ตามที่ไม่สามารถอธิบายได้

If the implementation is easy to explain, it may be a good idea.

ถ้าการทำงานนั้นเข้าใจได้ง่าย มันอาจจะเป็นความคิดที่ดี

Namespaces are one honking great idea -- let's do more of those!

เนมสเปซ คือวิธีการที่เยี่ยมในการประกาศความคิด -- จงทำให้มากขึ้นไปอีก

“HELLO WORLD”

“Hello World” เป็นประโยคที่เหล่านักพัฒนาโปรแกรมนิยมใช้กัน ในการทดลองเมื่อเริ่มต้นเรียนรู้ในภาษาใหม่ๆ หรือเครื่องมือใหม่ ที่ใช้สำหรับพัฒนาโปรแกรม โดยเป้าหมายคือ สั่งให้โปรแกรมแสดงผลคำว่า “Hello World” บนหน้าจอ เพียงเท่านั้น แต่มันหมายถึงว่า เราเข้าใจการทำงานของภาษาในเบื้องต้น และเข้าใจกระบวนการใช้งาน IDE ได้ถูกต้อง จุดเริ่มต้นของการใช้คำว่า “Hello World” ในการทดสอบนั้น มาจากชายที่ชื่อ Brian Kernighan ผู้แต่งหนังสือการเขียนโปรแกรมด้วยภาษา C ที่ชื่อว่า “The C Programming Language” ในปี พ.ศ. 2512 (ค.ศ. 1978) ได้เขียนตัวอย่างโปรแกรมที่แสดงผลคำว่า “hello world” บนหน้าจอ ซึ่งหนังสือเล่มนี้มีการใช้งานอย่างแพร่หลายมาก ส่งผลให้นักพัฒนาในยุคต่อมา มักจะเขียนโปรแกรมเริ่มต้นด้วยคำว่า “Hello World” ตามตัวอย่างในหนังสือตามไปด้วย

อ้างอิง

Book

1. Tollervey, Nicholas H.. (2015). Python in Education Teach, Learn, Program. California: O'Reilly Media, Inc.

Website

1. The History of ‘Hello, World’ <https://blog.hackerrank.com/the-history-of-hello-world/>
2. The Python Tutorial <https://docs.python.org/3/tutorial/>
3. Python 3 Tutorial <https://www.tutorialspoint.com/python3/index.htm>
4. เริ่มต้นเขียน Python <http://keancode.github.io/python/>
5. Python Programming <https://sites.google.com/site/dotpython/>
6. ภาษา Python <http://marcuscode.com/lang/python>

Tools

1. PyCharm Edu <https://www.jetbrains.com/help/pycharm-edu/pycharm-edu.html>